

BECK CARSTEIN grosserer

Dødsfald

CARSTEN BECK

8. januar 1917 — 17. sept. 1974

Ellen Beck,
Annegrete og Claus
Gundborg.

Thomas og Jesper.

Bisættelsen har fundet sted.

Vor afholdte chef,
grosserer

OTTO CARSTEN BECK

er pludselig afgået ved døden.

BP Horsens Depot.

Mindeord

Over grosserer
Carsten Beck

Livets veje er ofte uransagelige. Derfor forekommer det ufatteligt og meningsløst, at Carsten Beck skulle gå bort i en alder af 58 år. Carsten Beck var en horsensborger, der var kendt og afholdt af mange. Derfor er sorgen dyb og ægte, og medfølelsen med hans familie er stor.

Carsten Becks livsbane lå tilsyneladende i en lige og harmonisk linie. Han var ud af en anset horsensfamilie, student fra Horsens Statsskole, videreuddannet på Niels Brocks handelsskole, aftjente sin værnepligt ved Gardehusarerne, kom på befalingsmandsskolen og blev hjemsendt som løjtnant. Det lå lige for, at han skulle ind i kulbranchen. Efter nogle års videreuddannelse i et kulfirma i København, kom han hjem til faderens forretning i Horsens, først som prokurist og senere som medindehaver og efter faderens død som indeha-

ver af fa. I. L. Beck, som havde til huse i Horsens Folkeblads ejendom på Søndergade. Som andre kulfirmaer måtte det skifte struktur og blev senere omdannet til oliefirma med forhandling af BP-olie, men stadig som selvstændigt firma. Da Horsens Folkeblad ekspanderede og selv skulle bruge lokalerne, flyttede firmaet efter ven-skabelig overenskomst til kontorer på Torvet.

Carsten Beck var en ung mand under den tyske besættelse. Som en helt naturlig sag gik han med i den illegale bevægelse til forsvar for Danmark under den nazistiske undertrykkelse. Han var blandt de mange unge i Horsens, der blev taget af nazisterne og ført til Frøslev og sidenhen til koncentrationslejr i Tyskland. Ved Grev Bernadottes indsats kom de danske og norske koncentrationslejr-fanger hjem i april 1945, en måned før krigen sluttede. Gensynsglæden var stor, da han var med i de hvide busser. Da fangerne blev løsladt fra Møgelkjær ved krigens slutning, gled han stiltørdigt ind i dagligdagens arbejde i faderens firma. Han talte næsten aldrig om den tunge tid, han havde været igennem. Det gjaldt jo bare om at glemme det, som nu skulle være et afsluttet kapitel. Men var det det?

d. 8.1.1917 - d. 17.9.1974

Ms. Falck Olav

23. 9. 1974